

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο μακαριστός γέροντας Μάξιμος, κατά κόσμον Έμμανουήλ Ψιλόπουλος, γεννήθηκε στη Σπηλιά της Κυπαρισσίας στις 25 Δεκεμβρίου 1924.

Οι γονείς του Κωνσταντίνος και Μαρία, απλοί και εύλαβείς του ένεφύτευσαν την αγάπη για τον Κύριο ήμῶν Ἰησοῦ Χριστό και τούς αγίους.

Από την παιδική του ηλικία είχε τον πόθο να γίνει μοναχός γι' αυτό έφυγε κρυφά για τό Άγιον Όρος σέ ηλικία 17 ετών. Μοναχοπαίδι καθώς ήταν και ανήλικος ακόμη, αναγκάστηκε να επιστρέψει στην πατρίδα του μετά την παρέμβαση της αστυνομίας, πού είχε κινητοποιήσει ο πατέρας του.

Στή συνέχεια τελείωσε την Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως και την Θεολογική Σχολή Αθηνῶν και υπηρέτησε ως ανθυπολοχαγός στό στρατό.

Διετέλεσε μέλος της Αδελφότητας Θεολόγων "Η Ζωή", εργάστηκε ως ιεροκήρυκας στη Θεσσαλονίκη και Διευθυντής του Φοιτητικού Οικοτροφείου "Απόστολος Παῦλος", και όταν αργότερα αποχώρησε, συνέχισε τίς σπουδές του στό Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου στη Γαλλία και τή Θεολογική Ακαδημία της Αγίας Πετρούπολης στη Ρωσία, απ' όπου έλαβε διδακτορικά διπλώματα.

Όλα αυτά τά χρόνια δέν έπαψε να καίει στην καρδιά του ή αγάπη για τό Άγιον Όρος και τό μοναχισμό όποτε τελικά εκάρη μοναχός στην Ἱερά Μονή Σταυρονικήτα.

Από εκεί, ό τότε Αρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος τόν κάλεσε να διακονήσει στην Αρχιεπισκοπή Αθηνῶν. Χειροτονήθηκε ιερέυς τό 1969 και του ανατέθηκε ή οργάνωση τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν. Για μία δεκαετία περίπου υπηρέτησε στον Ἱερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αμπελοκήπων ενώ παράλληλα ήταν Γενικός Διευθυντής Ἑκκλησιαστικής Παιδείας.

Στό διάστημα αυτό συνδέθηκε πνευματικά διά του μυστηρίου της εξομολογήσεως μέ τόν Όσιο Πορφύριο, του οποίου ή σκέψη και τά βιώματα επηρέασαν καθοριστικά τή μετέπειτα πορεία του.

Ξεκίνησε τή διοργάνωση προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους και τό Όρος Σινᾶ, στά όποια, επί δεκαετίες, χιλιάδες άνθρωποι μέ τή βοήθειά του αναγεννήθηκαν πνευματικά.

Στή συνέχεια επέστρεψε στό αγαπημένο του Άγιον Όρος, όποτε εγκαταβίωσε μόνος στην έρημο της Καψάλας για τρία περίπου χρόνια.

Από εκεί πήγε στην Κερασία, στό Κελλί Εισοδίων της Θεοτόκου, όπου σιγά σιγά μία μικρή συνοδία μοναχῶν δημιουργήθηκε κοντά του.

Τό 1983 εκλήθη από τόν πρώην Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Λεωνίδα για να διακονήσει ως πνευματικός στό έργο του Συλλόγου "Ο Απόστολος Παῦλος" στά όμώνυμα εκπαιδευτήρια και στό πνευματικό κέντρο "Φάρος".

Έκτοτε ό Γέροντας άρχισε να μοιράζει τό χρόνο του μεταξύ Αγίου Όρους και Θεσσαλονίκης και να ανεβοκατεβαίνει τό ανηφορικό και δύσβατο μονοπάτι της Κερασιᾶς μία ή και δύο φορές τό μήνα, όταν τό καλοῦσαν οι ανάγκες του ποιμνίου.

Παράλληλα μέ την εργασία του στά Ἑκπαιδευτήρια, τό Φάρο, τίς κατασκηνώσεις, τόν Ἱερό Ναό Αγίου Γεωργίου Πανοράματος, την Αδελφότητα της Αγίας Μακρίνας και την πνευματική

καθοδήγηση πλήθους πιστών, ὁ Γέροντας ἱδρυσε τό Ἱερό Γυναικεῖο Ἡσυχαστηρίο " Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ - Ἑμμαούς", τελευταία θυσιαστική προσφορά του στήν Ἐκκλησία, ὅπου καί ἐγκαταβίωσε τά τελευταῖα χρόνια τοῦ ἐπίγειου βίου του, χωρίς νά ἀποχωριστεῖ τό Κελλί Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τῆς Κερασιᾶς, ὅπου ἀνέβαινε μέ λαχτάρα ὅσο τοῦ ἐπέτρεπε ἡ κλονισμένη πλέον υἰγεία του.

Παρέδωσε ἐν εἰρήνῃ τήν ψυχή του στόν Κύριο, στίς 2 Φεβρουαρίου 2018, ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.